

Grundlovsbestemmelser, der allerede synes ved den bestaaende Lovgivning at være fyldestgjorte. Naar det ærede Thing vil holde paa, at Forfølgningsmaaden ved Rigsretten skal blive staaende i Grundloven, uagtet den er bestemt ved særskilt Lov, holde derpaa, fordi Bestemmelsen ikke kan gjøre nogen Skade der, hvor den staaer, saa mener jeg, at den simple Consequents ogsaa maa lede til, at § 71 skal bevares, saameget mere, som Ingen har kunnet bevise, at den var til Hinder for Heelstatsforfatningen og, som den ærede Minister selv har indrømmet, at den ikke kan være til Hinder derfor. Det er derfor jeg vil vedblive at staae paa, at vi bevare denne Paragraph i Danmarks Riges Grundlov.

Spørg: Det forekommer mig ikke at være consequent at bevare denne Paragraph; thi Grunden, hvorfor den kom ind i Grundloven, var, at der var to Tilfælde, hvori den forenede Rigsdag skulde bruges; og naar nu de Tilfælde, hvori den skulde bruges, falde bort, saa bortfalder ogsaa Grunden, hvorfor den kom ind, og derved maa den selv bortfalde. Hvis Bestemmelsen nu bliver staaende i Grundloven, naar skal den saa bruges? Der staaer ikke Noget i Grundloven om, at en forenet Rigsdag skal afgjøre Noget; Paragraphen staaer aldeles orkesløs, og det forekommer mig derfor, at den er aldeles overflødig.

Lindberg: Ja, om den ogsaa stod orkesløs, saa stod den i alt Fald ikke mere orkesløs end den Bestemmelse, at „Forfølgelsesmaaden ved Rigsretten skal bestemmes ved Lov“, saa det kan paa ingen Maade have Indflydelse paa Thingets Bestemmelse. Vi skulle blot spørge, om denne Bestemmelse i Grundloven er til Hinder for, at Regjeringen kan komme med sin Heelstatsforfatningsplan; er den ikke det, saa er § 71, efter hele vor Forhandling i Udvalget, ogsaa fuldkommen berettiget paa sit Sted (Nei). Ja, lad os da høre Grundene derfor.

Premierministeren: Det vilde vistnok være forgæves at forsøge paa at overbevise den ærede Folkethingsmand om, at den omhandlede Paragraph bør gaae ud. Jeg skal blot bemærke med Hensyn til den Parallel, han anstillede mellem denne Paragraph og et

Tillæg, som er foreslaaet af Udvalgets Fleertal, og som den ærede Ordfører har foresøgt, at, uagtet jeg ogsaa finder, at det, den ærede Ordfører har foresøgt, ikke staaer ret godt paa sit Sted, saa forekommer det mig dog, at den ærede Ordfører har vist, at han har en klarere Bevidsthed om hvad han mener dermed, end den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) er istand til at lægge for Dagen.

Lindberg: Jeg skulde blot tillade mig den Bemærkning, at jeg mener, at det er klart nok, at der kan gives saadanne Tider og Omstændigheder, at der ved simple Love kunde vedtages Noget, som skulde afgjøres ved en forenet Rigsdag, at det slet ikke behøver at være noget, som skal være en Bestemmelse i Grundloven, og at naar saadanne Omstændigheder indtraadte, saa skulde man idetmindste have en ny Lov, som skulde bestemme, hvorledes den forenede Rigsdag skulde tiltræde; men da Thinget allerede har en saadan Bestemmelse i Grundloven, og der ikke er den allermindste Grund til at kaste den ud, saa er det efter min Overbevisning vel begrundet, at vi beholde den.

Da Ingen flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag,

Efter § 35 indskydes en ny § M saalydende:

§ M.

Kommer den gyldigen Valgte i et af de Tilfælde, der udelukke fra Valgbarhed, mister han den af Valget flydende Ret. Dog skal Ingen tabe sit Sæde i Landstinget, fordi han i Løbet af den Tid, for hvilken han er valgt, flytter til en anden Valgkreds.

Det bliver nærmere ved Lov at bestemme, i hvilke Tilfælde en Rigsdagsmand, der befordres til et lønnet Statsembede, skal underkastes Gjenvælg.

vedtoges eenstemmig med 74 Stemmer.

2) Udkastets § 36 (see Anhanget Sp. 41)

vedtoges eenstemmigt med 79 Stemmer.